

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: V. C. N., nar. X,
státní příslušnost X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Vratislavem Tauberem,
sídlem v Brně, Lidická 960/81, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2024, č. j. OAM-1335/ZA-ZA11-HA06-2024

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl žádost žalobce o mezinárodní ochranu podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) jako zjevně bezdůvodnou.

II. Podání účastníků

2. Žalobce v podané žalobě namítl, že napadené rozhodnutí nevychází z řádně a dostatečně zjištěného stavu věci a nemá oporu v podkladových materiálech. Následně odkazoval na judikaturu správních soudů ohledně zjišťování zpráv o zemích původu. V této souvislosti namítl, že žalovaný hodnotil tvrzení žalobce pouze jako ekonomické důvody a snahu o legalizaci pobytu, nehodnotil ale otázku možného vycestování žalobce a případný zásah do jeho soukromého a rodinného života. Dále odkázal na zprávu Freedom House, Svoboda ve světě v roce 2017, ze které plyne, že repatriovaní vietnamští občané poté, co se snažili získat azyl v zahraničí, mohou být šikanováni nebo uvězněni podle trestního zákoníku. Nesprávně proto byla posouzena možnost udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. V reakci na žalobní námitky uvedl, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce jsou pouze ekonomické důvody a nebyly tvrzeny ani zjištěny žádné skutečnosti svědčící o tom, že by byl žalobce ve vlasti vystaven jednání, které by mělo znaky pronásledování nebo hrozící vážné újmy.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
5. Žaloba není důvodná.
6. Součástí správního spisu jsou dvě vyjádření žalobce k důvodům, proč a jak přicestoval do ČR. Prvním je poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, ve kterém žalobce uvedl, že je vietnamský státní občan, národnosti kinh, katolík, bez politického přesvědčení, je svobodný, bezdětný, zdravý. V roce 2019 cestoval do Ruska na pracovní vízum, z Ruska v prosinci 2019 vycestoval autem na Ukrajinu, kde byl do září 2023 a odkud nelegálně přijel schovaný v nákladním autě do ČR. K důvodům žádosti uvedl, že v ČR je velká vietnamská komunita, chtěl by zde oficiálně zůstat a pracovat, navštěvovat kurzy češtiny a vyučit se mechanikem. Jiné důvody neuvedl.
7. Do protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že má základní vzdělání, ve Vietnamu pracoval u stroje (mechanické práce), práci v zahraničí hledal z důvodu nízkých výdělků ve Vietnamu. Do Ruska odcestoval kvůli šanci dostat se do jiných států, cílová země byla ČR. Bylo mu řečeno že musí přes Ukrajinu, tam pomáhal na tržnici nebo v dílně, informaci, že musí přes Rusko, mu sdělili převaděči. Ve Vietnamu žádné problémy neměl, a to ani s vycestováním ani se státními či bezpečnostními složkami. Pokud by se vrátil do Vietnamu, nemohl by si najít práci a zaplatit dluh, který má z půjčky od soukromé osoby na vycestování (ještě 10 000 USD). Ve Vietnamu má jen kontakt na rodiče. Žádost podal až v roce 2024, protože si myslel, že když podá žádost ihned po příjezdu, bude muset odcestovat do Vietnamu. Doufá, že dostane povolení k pobytu, aby mohl v ČR žít, pracovat a chodit do školy.

8. Krajský soud předesílá, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení. Je především na něm, aby v rámci pohovoru věrohodně tvrdil a v rámci svých možností prokázal skutečnosti, které mohou mít relevanci z hlediska některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný mu k tomu zejména musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami během pohovoru. Pokud žadatel o mezinárodní ochranu uvádí relevantní skutečnosti, je pak na žalovaném, aby si shromáždil dostatečné množství aktuálních a přesných informací o zemi původu žadatele a jeho tvrzení s těmito informacemi konfrontoval při posuzování, zda dotyčnému v zemi původu hrozí pronásledování nebo vážná újma.
9. Úkolem žalovaného bylo především opatřit takové informace o zemi původu, z nichž bude možné posoudit, zda by žalobci v případě návratu do Vietnamu hrozilo pronásledování nebo vážná újma. Této povinnosti žalovaný dle krajského soudu dostal.
10. Žalovaný krom azylového příběhu žalobce vycházel z listiny „Vietnam – Informace OAMP, 4. 6. 2024“ – Bezpečnostní a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav: červen 2024. V rámci seznámení s podklady rozhodnutí nechtěl žalobce navrhnout doplnění podkladů, ani uvést další skutečnosti nebo nové informace.
11. Před samotným posouzením věci je vhodné zdůraznit, že institut azylu slouží osobám, které jsou v zemi původu pronásledovány ze zákonem stanovených důvodů, a současně není prostředkem pro řešení jakýchkoliv jiných problémů (osobních, rodinných či ekonomických) v zemi původu.
12. Pro nyní projednávanou věc je relevantní ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, podle kterého se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
13. Žalobní argumentace je vystavěna na námitce nedostatečného zjištění skutkového. Tuto námitku soud neshledal důvodnou. Žalovaný vedl pohovor k žádosti tak, že žalobce měl prostor uplatnit tvrzení o možném pronásledování v zemi původu, a dodržel standard stanovený judikaturou Nejvyššího správního soudu.
14. Žalobce v pohovoru uvedl, že se obává návratu kvůli dluhům. Na otázku „Čeho se obáváte v případě návratu do Vietnamu?“ žalobce odpověděl, že by si nemohl najít práci a zaplatit dluh. Žádné další skutečnosti k možnému pronásledování ze strany věřitelů neuvedl, a to ani v pohovoru, ani v rámci seznámení s poklady rozhodnutí, ačkoliv byl výslovně dotazován, zda chce uvést nějaké další skutečnosti.
15. Skutečnost, že o mezinárodní ochranu žádá žalobce jen v souvislosti s tím, aby nemusel uhradit svoje dluhy, resp. z důvodu, aby se vyhnul svým závazkům, vyplývá i z jeho vlastních tvrzení, že si půjčil peníze na cestu do Evropy, na zaplacení převaděčům.
16. Pokud jde o listinné důkazy, zdejší soud nijak nezpochybňuje judikaturu, na kterou žalobce odkazuje (byť se jedná o rozhodnutí z let 2009 až 2018, tj. nijak recentní). Na rozdíl od žalobce nemá však soud za to, že by s ohledem na azylový příběh žalobce nebyly shromážděné podklady dostatečné.
17. Žalobce nijak nespornuje, že přicestoval do ČR pouze a jedině z ekonomických důvodů. Z pohovoru s ním nijak nevyplývá, že by tvrdil jakékoliv skutečnosti ve vztahu k azylově relevantnímu pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, nebo jakoukoliv hrozbu vážné

újmy podle § 14a. Soud připomíná, že z výše citovaného § 16 zákona o azylu vyplývá zákonná povinnost tvrdit skutečnosti svědčící o uvedeném (srov. ... *jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom ...*).

18. Pokud až nyní v žalobě odkazuje žalobce na zprávu Freedom House, Svoboda ve světě v roce 2017, ze které má vyplývat možnost šikanování nebo uvěznění repatriovaných neúspěšných žadatelů o azyl ve Vietnamu, soud musí konstatovat, že jednak žalobce tento podklad k žalobě ani v řízení před správním orgánem nedoložil, a zároveň že se jedná o zprávu starou více než 7 let, tudíž zcela neaktuální. Naopak, žalovaný vycházel z podkladu, který mapuje stav k červnu 2024, tj. jedná se o aktuální listinu. Informace OAMP vyházela mj. i ze zprávy Freedom House, Svoboda ve světě v roce 2024 – Vietnam, 2024, tj. z aktualizované zprávy, které se žalobce dovolává a která je konečně i volně přístupná na internetu ([Vietnam: Freedom in the World 2024 Country Report | Freedom House](#)). V Informaci OAMP s odkazem na Ministerstvo – *Zpráva o dodržování lidských práv v roce 2023 – Vietnam*, která je citovaná i ve zprávě Freedom House, je uvedeno, že Ústava Vietnamu zaručuje svobodný vnitřní pohyb i cestování do zahraničí, emigraci i repatriaci, omezování osobní svobody se vztahuje zejm. na osoby, které byli odsouzeni za přestupek proti národní bezpečnosti, nebo kritizují vládu. Ani jednu z uvedených rizikových skutečností žalobce netvrdil.
19. Podle názoru soudu byl skutkový stav zjištěn zcela dostatečně a adekvátně k tvrzenému azylovému příběhu žalobce.
20. Pokud jde o tvrzení o zásahu do soukromého a rodinného života, dotčení práva na soukromý a rodinný život se věnoval opakovaně rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. V usnesení ze dne 15. 2. 2024, č. j. 7 Azs 186/2022–55, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[58] Sedmému senátu je třeba dát za pravdu v tom, že v současné době je ochrana před vycestováním jako takovým, s ohledem na právem chráněné vazby cizince v ČR a možné negativní důsledky jejich narušení, poskytována až v řízeních o uložení povinnosti vycestovat a v řízeních o vyhoštění. V řízení o vyhoštění je ostatně Česká republika povinna, v souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva, zkoumat, zda by vyhoštění nebylo v rozporu s některými ze základních práv zaručených Úmluvou. Zjistí-li správní orgány, že by v důsledku vyhoštění k takovému zásahu došlo, mohou k vyhoštění přikročit jen prokáží-li, že tento zásah je přiměřený sledovaným cílům, a odpovídá „naléhavé společenské potřebě“ (viz např. rozsudek ESLP z 9. 4. 2019, stížnost č. 23887/16, I. M. proti Švýcarsku, bod 72 a judikatura tam citovaná). Jsou rovněž povinny zkoumat řadu kritérií pro posuzování souladu zásahů do soukromého a rodinného života ve smyslu čl. 8 Úmluvy, mezi která patří mj. nejlepší zájem dítěte či dětí cizince, jakož i pevnost sociálních, kulturních a rodinných vazeb v hostitelské zemi a v zemi původu (rozsudek ESLP z 18. 10. 2006, stížnost č. 46410/99, Ünner proti Nizozemsku, body 57 a 58). Přestože se takové řešení nemusí jevit jako nejlepší či nejvhodnější, rozšířený senát nemá možnost aprobovat výklad § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu, který by byl v rozporu s požadavky unijního práva, tedy podstatou a logikou mezinárodní ochrany, jak je vyložila judikatura Soudního dvora. Případná změna právní úpravy je primárně na zákonodárci.“ V usnesení ze dne 27. 2. 2024, č. j. 5 Azs 200/2021–66, uvedl: „[25] Rozšířený senát se též v usnesení ve věci L. T. H. Y. vyjádřil k možností řešení situace takových cizinců, resp. žadatelů o mezinárodní ochranu, kteří mají v České republice osobní či rodinné vazby, v jejichž důsledku by jejich nucené vycestování mohlo představovat porušení čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Vysvětlil, že úprava situace takových osob v zákoně o pobytu cizinců se nejeví jako nejlepší či nejvhodnější. Řešení je však primárně v rukou zákonodárce“.

21. S ohledem na vše uvedené neshledal soud žalobní body jako důvodné.

IV. Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 27. června 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce